

ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿಲ್ಲಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಥವರೋ, ಅಥವಾ ಜೀನಿಗೆಳೋ ಯಾವುದೋ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಗಾಯನಕ್ಕೆ ಅಮೋಳಫ಼ವಾದ ಭಾಪ್ತ ಕೆಂಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಸೋಹನಿ, ಪುರಿಯಾ ಮತ್ತು ಮಾರವಾ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಸರೆಗಮದನ ಸ್ವರಗಳು ಒಂದೇ. ಮೂರೂ ರಾಗಗಳೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗೀತ ಶೈಲ್ಯಗಳು ಕೇಳಿದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾರು. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ರಾಗಗಳಾದರೂ ಅಪ್ರಗಳಿಂದ ಉತ್ಪಾದಿತ್ಯಾಗುವ ರಸ ಮತ್ತು ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವೃತ್ತಾಗಳಿವೆ. ಉಸ್ತಾದರು ಹಾಡಿದಾಗಲೇ ಮೂರೂ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೃತ್ತಾಸ ಮಿಹಿರನಿಗೆ ಮೇಲದಿಂಬಾರಿ ಸ್ವರ್ಪಾದದ್ದು ಅದಕ್ಕೇ ಅವನು ಮನಸೋತದ್ದು ಕೆಲವರಂತೂ ಹಸರಿಗಷ್ಟೇ ಮಾರವಾ, ಪುರಿಯಾ, ಸೋಹನಿ ಎನ್ನುವರು. ಹಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ. ಆದರೆ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಸ್ವರ ನ್ಯಾಸದ ಸ್ಥಳಗಳು, ಅಲಾಪದ ರೀತಿ ತಾನಗಳ ರಚನೆ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಾ ಭಿನ್ನ. ಮಿಹಿರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಂಶಯ ಕೆಲ್ಲಿದ್ದ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ. ‘ಸ್ವರಗಳು ಒಂದೇ ನಿಜ ಮಿಹಿರಾ. ಒಂದೇ ಹಿಂಸಿನಿಂದ ಡಪಾತಿ, ಪರೋಜ, ಮತ್ತು ನಾನ್ ಗಳ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲದರ ರುಚಿ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆಯೇ?’ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ಮರು ಪ್ರತ್ಯೀಸಿದ್ದರು. ಹಿಂಸನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಮಿಹಿರನಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಗೋಧಿ ಹೊಲ ನೆನಪಾಯಿತು. ತಾನೂ ಗೋಧಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅಪ್ಪನ ಆಸೆ. ‘ಸುಮುನೆ ಗೋಧಿ ಬೆಳಿ. ಗಾಯನ ಮಾಗ್ರ ಗೋಧಿಹಿಂಟ್ಗಾ ಪರದಾಿಸುತ್ತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಸೀಬು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬಿರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಖುಲಾಯಿಸುವುದು. ನಿಮ್ಮ ಉಸ್ತಾದ ಮುಖೀದೋ ಸಾಹೇಬಿರಿಗೆ ಗಾಯೆಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಎಪ್ಪು ಬಂದಿದೆ ಹೇಳು? ಅಮೇಲೆ ನಿನಗೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು? ಎಂದು ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದಾಗ ಅಪ್ಪನ ಸಂಗೀತದ ಕುರಿತಾದ ಅಭಿನವ ಕುರಿತು ಅವನಿಗೆ ಬೇಸರವನ್ನಿಸಿತು.

ಉಸ್ತಾದರು ಸ್ವರ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ಗಾಜಿನ ಲೋಟವು ಒಮ್ಮೆ ಅದರ ದ್ವಾರಿ ತರಂಗಗಳ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಗೆ ಮಂಬಿದು ಒಡೆದು ಹೋದದ್ದು ಅವನು ನೋಡಿದ್ದ. ಅದ್ದು

ಸ್ವಷ್ಟಿಸುವ ತಾತಕ್ಕು ಇರುವ ಗಾಯನ ಅವರದ್ದು ಆದರೆ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಕೋಳಿಯೊಡೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ್ದು ನಿಜ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಉಸ್ತಾದರಿಗೂ ಬೇಸರವಿತ್ತು. ಅದು ಮಿಹಿರನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ‘ನಕಲಿ ಗಾಯಿಕ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ವಾ! ವಾ! ಹೇಳಿಸಿ ಜಮೀನುದಾರರಲ್ಲಿಯೋ, ಸಂಗೀತ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ ಕುಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವಪ್ಪು ಸರಕು ಕೂಡ ಇಲ್ಲವೇ ಮಿಹಿರ... ಗಾಯನಕ್ಕಿಂತ ಮಾತು ಜಾಸ್ತಿ. ರಾಗ ವರವಾಗಿದ್ದರೇ ಅಪ್ಪ ಹೋಯಿತು. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಅದು ಹೇಗೊ ವರೀಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗೆದ್ದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾರವಾ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಹಳೆಯದಾಗುತ್ತೆ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಚಲನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಚ್ಚಿ ಹಲ್ಲಿಗಿಂಜುತ್ತಾರೆ ಅವರೆಲ್ಲ’ ಎಂದಿದ್ದರು ಒಮ್ಮೆ ಮಿಹಿರನಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತು ಸಹಜ ಕುರಾಹಲವಿದೆ ಎಂದು ಉಸ್ತಾದರಿಗೆ ಅಂದಾಜಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಕಂರದಲ್ಲಿ ಮಾರವಾ ಹೇಳುವಾಗ ಉಸ್ತಾದರಿಗೆ ಅದೇನೋ ತಾಜಾತನ ಕಂಡುಬಂತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ಆ ದಿನ ಚಿಲ್ಲಾ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಹಸುವಿನ ದಪ್ಪ ಹಾಲಿನಂಧ ಮಾರವಾ ರಾಗವನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ಉಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರವರು, ಇಂನ್ನೆನು ಅವನೇ ಮನಸೇಂಜ ಇಕ್ಕೆ ಮಾರವಾದ ರಸಪಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾದ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದೇ ಮಾರವಾ ರಾಗದ ಸಾಧನೆಗೆ ಚಿಲ್ಲಾ ವಿದಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ತಿಕ್ಕನ ಒಬ್ಬಿಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟುವರೆ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮಿಹಿರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಯೆ ನೀಡಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಎಂದಿನಂತೆ ಮುಂಜಾನೆ ಅಪ್ಪ ಹೊಲದಿಂದ ಬಿರುವಾಗ ಅವನು ನದಿಯ ಬಳಿ ಆದಿನವೂ ಹೊರಟ. ಅದು ಗುರುವಿನ ಪಾರವನ್ನು ಒಳಗಳಿಂದ ಮೂಲಕ ಅವನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿನೋಡುವ ಜಾಗ. ಪ್ರಕ್ರಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಆವಿಭವಿಸಿದ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ, ತಿಕ್ಕ ಹೊಳೆಸಿ ಸಂತಸ ಪಡುವ ಸಾಧನಾ ತಾಣ. ಮಿಹಿರನದ್ದು ಮೂಲತಃ ಸಾಧಕ ಸ್ಥಾವ. ಚಿಲ್ಲಾ ಅವನ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಸಮಾಲೇನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರವಾ ಅವನಿಗೆ ಪರಚಿತವಷ್ಟೇ ಆಗಿದ್ದದ್ದು ಈಗ ಸ್ವೀಕಿತನಂತೆ ಆಗಿತ್ತು. ಚಿಲ್ಲಾ ಕಳೆಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆತ್ಮಸಂಗಾತಿಯೇ